

e15.1d Xen.2.4.34-2.4.37

Verba auf -μι

Präsens	Impf./Aor.	Optativ	Infinitiv/Partizip	Präsens	Impf./Aor.	Optativ	Infinitiv/Partizip
	√ δω-, δο-	δίδωμι - gebe			√ στη-, στα-	ἵστημι - stelle	
δί-δω-μι	ἐ-δί-δου-ν	δι-δοίη-ν	δι-δό-ναι	ἵ-στη-μι	ἵ-στη-ν	ἵ-σταίη-ν	ἵ-στά-ναι
δί-δω-ς	ἐ-δί-δου-ς	δι-δοίη-ς		ἵ-στη-ς	ἵ-στη-ς	ἵ-σταίη-ς	
δί-δω-σι(ν)	ἐ-δί-δου	δι-δοίη		ἵ-στη-σι(ν)	ἵ-στη	ἵ-σταίη	
δί-δο-μεν	ἐ-δί-δο-μεν	διδοίη-μεν/ διδοίμεν	δι-δούς, -όντος	ἵ-στα-μεν	ἵ-στα-μεν	ἵ-σταίμεν	ἵ-στάς, -άντος
δί-δο-τε	ἐ-δί-δο-τε	διδοίη-τε/ διδοίτε	δι-δοῦσα, -σης	ἵ-στα-τε	ἵ-στα-τε	ἵ-σταίτε	ἵ-στᾶσα, -σης
δι-δό-ασι(ν)	ἐ-δί-δο-σαν	διδοίη-σαν/ διδοίεν	δι-δόν, -όντος	ἵ-στᾶσι(ν)	ἵ-στα-σαν	ἵ-σταίεν	ἵ-στά-ν, -άντος
A	ἔ-δω-κα	δοίη-ν	δοῦ-ναι	A	ἔστησα	στήσαιμι	στήσαι
o	ἔ-δω-κας	δοίη-ς		o	ἔστησας	στήσειας	
r	ἔ-δω-κε(ν)	δοίη		r	ἔστησε	στήσειεν	
i	ἔ-δο-μεν	δοίη-μεν/ δοίμεν	δούς, δόντος	i	ἔστήσαμεν	στήσαιμεν	στήσας, -αντος
s	ἔ-δο-τε	δοίη-τε/ δοίτε	δοῦσα, δούσης	s	ἔστήσατε	στήσαιτε	στήσασα, -σης
t	ἔ-δο-σαν	δοίη-σαν/ δοίεν	δόν, δόντος	t	ἔστήσασαν	στήσειαν	στήσαν, -αντος

[4.34] ὀρών δὲ ταῦτα ὁ Θρασύβουλος καὶ οἱ ἄλλοι ὀπλίται ἐβοήθουν, καὶ ταχὺ παρετάξαντο πρὸ τῶν ἄλλων ¹ ἐπ' ὀκτώ. ὁ δὲ Πausanίας μάλα πεισθεὶς καὶ ἀναχωρήσας ὅσον στάδια τέτταρα ἢ πέντε πρὸς λόφον τινά, παρήγγελλε τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ἄλλοις συμμάχοις ἐπιχωρεῖν πρὸς ἑαυτόν. ἐκεῖ δὲ συνταξάμενος παντελῶς βαθεῖαν τὴν φάλαγγα ἤγεν ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους ² . οἱ δ' εἰς χεῖρας μὲν ἐδέξαντο, ἔπειτα δὲ οἱ μὲν ἐξεώσθησαν εἰς τὸν ἐν ταῖς Ἄλαις πηλόν, οἱ δὲ ἐνέκλιναν· καὶ ἀποθνήσκουσιν αὐτῶν ὡς πενήκοντα καὶ ἑκατόν.
[4.35] ὁ δὲ Πausanίας τροπαῖον στησάμενος ἀνεχώρησε· καὶ οὐδ' ὡς ³ ὠργίζετο αὐτοῖς, ἀλλὰ λάθρα πέμπων ⁴ ἐδίδασκε τοὺς ἐν Πειραιεὶ οἷα χρῆ λέγοντας ⁵ πρέσβεις πέμπειν πρὸς ἑαυτόν καὶ τοὺς παρόντας ἐφόρους. οἱ δ' ἐπέιθοντο. διύστη ⁶ δὲ καὶ τοὺς ἐν τῷ ἄστει, καὶ ἐκέλευε πρὸς σφᾶς προσιέναι ὡς πλείστους συλληγομένους, λέγοντας ὅτι οὐδὲν δέονται τοῖς ἐν τῷ Πειραιεὶ πολεμεῖν, ἀλλὰ διαλυθέντες κοινῇ ἀμφοτέροι Λακεδαιμονίοις φίλοι εἶναι.
[4.36] ἡδέως δὲ ταῦτα καὶ Ναυκλείδας ἔφορος ὦν συνήκουεν· ὥσπερ γὰρ νομίζεται σὺν βασιλεῖ δύο τῶν ἐφόρων συστρατεύεσθαι, καὶ τότε παρῆν οὗτός τε καὶ ἄλλος, ἀμφοτέροι τῆς μετὰ Πausanίου γνώμης ὄντες μᾶλλον ἢ τῆς μετὰ Λυσάνδρου. διὰ ταῦτα οὖν καὶ εἰς τὴν Λακεδαίμονα προθύμως ἔεμπον τοὺς τ' ⁷ ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἔχοντας τὰς πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ἄστει ἰδιώτας, καὶ Κηφισοφῶντά τε καὶ Μέλητον.
[4.37] ἐπεὶ μέντοι οὗτοι ὄχοντο εἰς Λακεδαίμονα, ἔεμπον δὴ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἐκ τοῦ ἄστεως λέγοντας ὅτι αὐτοὶ μὲν παραδιδόασιν καὶ τὰ τεῖχη ἃ ἔχουσι καὶ σφᾶς αὐτοὺς Λακεδαιμονίοις χρῆσθαι ὅτι βούλονται· ἀξιοῦν δ' ἔφασαν καὶ τοὺς ἐν Πειραιεὶ, εἰ φίλοι φασὶν εἶναι Λακεδαιμονίοις, παραδιδόναι τὸν τε Πειραιᾶ καὶ τὴν Μουνιχίαν.

¹ πρὸ τῶν ἄλλων: also vor ihren eigenen Leuten, den Hoplitzen und Peltasten, die schon kämpften.

Es gibt auch eine Fassung der Stelle mit nur einem λ: πρὸ τῶν Ἄλων: „vor dem Demos Halai“, der an der Küste bei Piräus gelegen sein muss; s. Ende von [4.34]

² τοὺς Ἀθηναίους: gemeint sind hier die Leute des Thrasybulos im Piräus, nicht τοὺς ἐν ἄστει

³ οὐδ' ὡς: und nicht dass

⁴ πέμπων: ergänze ἄγγελον

⁵ Der Satz ist in sauberer Wort-für-Wort-Übersetzung gut zu verstehen, aber für die dt. Übersetzung schlage ich vor den Ausdruck οἷα χρῆ λέγοντας zuerst auszulassen, sondern es ganz ans Ende des Satzes zu setzen, und zwar so: <καὶ ἐδίδασκε τοὺς πρέσβεις> οἷα χρῆ λέγειν.

⁶ διύστη: Impf. de conatu

⁷ τοὺς τε ergänze πρέσβεις